

TORONYIRÁNY

XVII. 14.

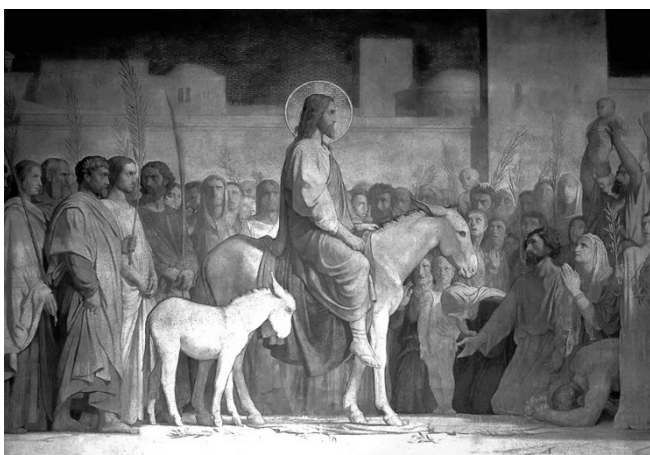
2023. április 2.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Virágvasárnap

az Úr szenvedésének vasárnapja
Nagyhét

A jeruzsálemi bevonulást üdvtörténetileg lehet úgy tekinteni, mint kegyelmi adományt, mint nagy felhívást, hogy az eddigi bizonyítékok alapján döntsenek Jézus mellett. De a vezetők izgatására a nép a kegyelmet visszautasította. Jézus látta mindezt, s ahogy közeledett a városhoz, lelki szeme előtt már felvillant a jövő büntetés. Azért jelenti ki szomorúan: „Bárcsak felismerted volna, legalább ezen a napon, ami békességre lenne.” Ez a nap békességet hozott volna. De így majd más napok jönnek: Ellenségeid körülvesznek, ostromolnak és lerombolnak. Gyermekeidet elpusztítják, s nem hagynak benned követ kövön, mert nem ismerted fel látogatásom idejét.

A szavakat tekinthetjük úgy, mint a félreismert és félremagyarázott szeretet kifejezését. Jézus nem saját szenvedésére, keresztútjára és felfeszítésére gondol, nem is arról beszél, hanem arról a városról és népről, amely küldetésének és szeretetének a címzettje. A régi templom és az oltár helyén ma az Omár-mecset áll. A jeruzsálemi templom lerombolása óta megszűnt az ószövetségi áldozat. Mi tudjuk, hogy a keresztáldozat után az emberiségnek már nincs szüksége más áldozatra. De az egyház igehirdetése és a kegyelem kiáradása továbbra is minden embert válaszút elé állít, hogy ismerje fel látogatása idejét.

Gál Ferenc

Az Imaapostolság szándéka

Az erőszakmentesség és a béke kultúrájáért: Imádkozunk az erőszakmentesség és a béke kultúrájának elterjedéséért, hogy az államok és a polgárok egyre kevesebbszer nyúljanak a fegyveres megoldáshoz.

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 50,4-7** Az Úr Izajás próféta által megrajzolt Szenvedő Szolgája a Megváltó előképe.
- 2. Fil 2,6-11** Jézus Krisztus Isten létére felvette a mi emberi természetünket, feláldozta magát kereszthalálával, ezért Isten végtelenül felmagasztalta és megdicsőítette.
- 3. Mt 26,14-27,66** A Passiót: Jézus elfogásának, elítélésének, megkínzásának, keresztútjának, kivégzésének és temetésének eseményeit az idei liturgikus évben Máté evangéliumából halljuk.

A messiási bevonulás Jeruzsálembe

A bevonulás hangulata csak úgy érthető, ha feltételezzük, hogy Jézus reggel Betániában csatlakozik egy zarándokcsoporthoz, amely ott vonult keresztül. Ezek a csoportok a városba való bevonulást már ünnepélyesen végezték. A Zsoltárokban találunk úgynevezett „lépcsőénekeket” (120-134), amelyeket ilyenkor énekeltek. Jézus előre látta az eseményeket, azért a bevonulást beállította messiási tervébe. Meg akart nyilatkozni a nép előtt, de úgy, hogy kitér a politikai várakozás elől. Nem akart diadalmenetet, hanem a hit megnyilatkozását. Két tanítványát előre küldte a Betfage nevű majorhoz, amely Betánia és Jeruzsálem között volt. Megbízta őket, hogy hozzák el neki azt a szamárcsikót, amelyet ott a kapuhoz kötve találnak, és amelyen még senki sem ült, azaz nem volt betörve nyereg alá. Ha valaki számonkéri tőlük, mondják azt, hogy az Úrnak szüksége van rá. Ha Jézus így mondta, akkor az Úron Istent értette, hiszen magát nem nevezte úrnak. Valószínűbb azonban, hogy ez csak az evangélisták fogalmazása. Az egyházi igehirdetés Jézust már Úr-ként emlegette, s visszamenőleg is így beszélt róla. A szenvedés történetében többször szó van arról, hogy Jézus előre látja az eseményeket. Az apostoli igehirdetés ezzel a kiemeléssel igazolni akarta, hogy Jézus szenvedése tudatos áldozatvállalás volt, nem pedig a gonoszság felülkerekedése. Jézus egyébként az állat tulajdonosát is meg akarta menteni az esetleges felelősségre vonás veszélyétől, azzal, hogy szinte önkényesen járt el. A lovon büszkélkedő római legionárius a számaron bevonuló prófétában nem láthatott politikai tényezőt. Az ilyen bevonulás egyáltalán nem hasonlított katonai diadalmenethez, hanem inkább vallási körmenethez. Már Betániában előléptek lelkesedő emberek, akik ruhájukat a számaron hátrára terítették, és úgy ültették fel Jézust. A húsvét előtti napokban szokás volt,

hogy a jeruzsálemiek vagy a már ott levő zarándokok kimentek az új csoportok elé, köszöntötték őket, és velük együtt vonultak vissza énekelve és imádkozva. Most is ez történik, s a hangulat lelkesedéssé változik.

Lukács azt említi, hogy a nagy tömeg áldani kezdte Istent a sok csodáért, amelynek tanúja volt. Ruhájukat teregették a földre, ahol Jézus elhaladt, s az útszélén leszaggatott lombos ágakkal integettek. Éneküket Lukács így foglalja össze: „Áldott az Úr nevében érkező király. Békesség a mennyben és dicsőség a magasságban.” Márk beleveszi a zarándokok ünnepi köszöntését, a hozsannát, ami szószerint azt jelentette, hogy „segíts meg bennünket”, de később Istent dicsőítő felkiáltásként használták. A 118. zsoltár is ilyen értelemben veszi. Márk a messiási vonatkozást ebben látja: „Áldott atyánknak, Dávidnak közelgő országa.” Lukácsnál a „béke és a dicsőség” emlékeztet az angyalok karácsonyi énekére. Ő már arra gondol, hogy a tanítvány a hit által kapja a békét és a hitéből kiindulva dicsőíti Istent.

Elképzelhetjük, hogy a nép mindenfélét kiáltozott, ami lelkesedésében eszébe jutott. Az evangélistáknak az a fontos, hogy itt az ószövetségi jövendölés teljesedett. A szövegek Zak 9,9-re és Iz 62,11-re emlékeztetnek, ahol a próféták Siont bátorítják, hogy jön a szabadító, mint király. De Zakariásnál az alázatosság is hozzátartozik megjelenéséhez: számaron érkezik, mint igazi zarándok, aki kész engesztelést nyújtani népe bűneiért. Mindenesetre a lelkesedés a nép ragaszkodásának és tisztelésének kitörése volt. A csodák alapján joggal várták, hogy most valamilyen nagy isteni megnyilatkozásnak lesznek tanúi, s ezt a megnyilatkozást siettetni is akarták. János (12,16) megjegyzi, hogy a jelenet értelmével az apostolok sem voltak tisztában. Csak Jézus feltámadása után értették meg, hogy miért hivatkozott Zakariás a Messiás szelídségére és szerénységére. Akkor már tudták, hogy Isten országa nem külső jelekkel érkezett el, hanem Jézus engedelmisségével és engesztelésével.

A nyilvános működés idején a farizeusok voltak Jézus igazi ellenségei. Ők magyarázták a törvényt, ők őrizték a hagyományt. Jézust nem fogadták el, mert nem az ő felfogásuk szerint viselkedett. Jézus mégis népszerű volt, azért féltették tőle tekintélyüket és befolyásukat. Most is csalódottan állapítják meg, hogy semmire sem mennek, mindenki Jézust követi (Jn 12,19). Lukács szerint figyelmeztetik Jézust, hogy intse le követőit, vagyis tiltsa meg nekik, hogy Dávid fiának, azaz messiásnak nevezék. Erre megkapják a titokzatos választ: „Mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak megszólalni”. A különös szembeállítás Jézus talán csak arra utal, hogy bizonyítékai meggyőzőek voltak, s ha az emberek még most sem hinnének, akkor a kövek kiáltoznának, hogy tanúságot tegyenek mellette. De szavait lehet úgy is értelmezni, hogy amikor a zsidók elhallgatnak, azaz visszavonják a hitbeli tanúskodást, akkor azok a kövek fognak beszélni, amelyek majd Jeruzsálem pusztulását jelzik. Egyébként Lukácsnál a farizeusok itt jelentkeznek utoljára kifogásaikkal. Jézus perében már inkább a főpapság, a szadduceusok játsszák a főszerepet. Lehet, hogy bármennyire szemben is álltak Jézussal, a végén nemzeti érzésük mégsem engedte, hogy kiszolgáltassák a pogányoknak.

A nép köréből tehát elindult a tanúságtétel. Ha az egyszerű emberek evilági várakozással tekintettek is az eljövendő Messiásra, Jézussal szemben nem voltak különösebb előítéleteik. Meg voltak győződve, hogyha tud betegeket gyógyítani és más csodákat tenni, akkor meg is szabadíthatja őket. De a vallási életben a végső döntéseket a főtanács hozta. Annak a feladata lett volna, hogy Jézus bizonyítékait józanul mérlegelje, s azok alapján elfogadja őt isteni küldöttnek. De a főtanács akkor már elhatározta elvesztését.

Gál Ferenc

Csak ti vagytok nekik! (35.)

A VALLÁS

TANÍTSUK MEG ŐKET IMÁDKOZNI!

Szoktassátok rá őket a bocsánatkérésre. Nagyon fontos, hogy legyen egy imádkozási terv, hogy milyen szándékra imádkozzanak. Mindennap lehet új szándék, pl. a családi problémák megoldódása, egyik családtag felépülése a betegségből vagy jobb munkahely találása. Ezekről beszélni kell és imádkozni is a sikerért. Szóljatok valamit nyugodtan Isten válaszára. Különösen, ha nincsen. A döntő pillanat az imában való hitben akkor valósul meg, amikor az élet kis vagy nagy „bukató” elé állít bennünket.

Amikor az élettől megkapjuk a pofonokat és Isten nem válaszol az imánkra, a gyerekek erre a pillanatra nagyon odafigyelnek. Ellentmondásnak tűnik, de a legalkalmasabb pillanat, hogy akkor bízunk Istenben, amikor a legkevésbé látszik bizalomra méltónak. Ebben a nagy összevisszaságban és nehézségben a ti hitbeli választotok jelentős irányító eszközzé válhat még akkor is, ha a gyerekek elfogadják a tényt, hogy Isten „nem”-mel is válaszolhat gyermekei életében. Jézus ezt így mondja: „Az Atya tudja mindazt, amire szükségünk van”.

A családi élet kicsúcsosodó eseménye a szentmise. Legyen mindig rendkívüli ez a találkozás Istennel és a testvérekkel a szentmise áldozatán keresztül.

FONTOS ÉS „KEVÉSBÉ” FONTOS KÉRDÉSEK

NINCSENEK EX-GYEREKEK

Világunk tele van exfeleségekkel és exgyerekekkel, de valójában exgyerekek nem léteznek. Többé nem férj és feleség, de apa és anya maradnak – ettől a tényről senki sem válhat meg.

A házastársi viszonyban van egy kifejezés: a szülők. A különélés és a válás a szülők életében nem természetes, mint ahogy ma sokan szeretnék, hogy csak egy „normális” tény legyen.

A válás durván szétzúzza a gyermek érzelmi világát és a biztos pontokat. Elhagyatottnak érzi magát azoktól, akik a világra hozták. Egy csapásra minden irány összekuszálódik életében: ha elmegy az apám, ki lesz az a számomra a jövőben? Hová megy és kihez? Ki megy el a szülői értekezletre? Eljön-e a születésnapomra? Ki fog eltartani? Elmehetek-e még a nagyszüleimhez? Ha apám újból megnősül, fog még beszélni az anyámmal? Ha a papa hív telefonon, válaszolhatok-e? Ha az egyik hibázott a másik nem, kinek a pártjára álljak? Megunták egymást, megunnak engem is?

Bárhogy alakuljon a helyzet, a gyerekek nem látják többé szüleik szeretetét, a házasságukat, a családi kapcsolatot úgy, mint valaha látták. A sziklára épült házból futóhomokra kerül az otthonuk.

A megromlott kapcsolatot nem szabad olcsó kibeszélésekkel leértékelni, mint pl. „Az apunak valahol távol akadt munkája, azért nem jön haza”, vagy „Az anyu egy időre hazament az édesanyjához”.

A gyerekeknek jogukban áll megtudni az igazságot, mert különben féltő, hogy nyugalmukat és biztonsági érzésüket elveszítik. A bizonytalanság félelmet okozhat és nagyobb bajokat.

„Nem ringatom magam semmi illúzióba, hogy visszatérnek egymáshoz, ha jó fiú leszek. Az sem használna, ha tettetném, hogy beteg vagyok vagy rávennem őket, maradjanak együtt.”

Abban mindenestre biztosak lehetünk, hogy a gyerekek úgy érzik a szülők válását, mint egy nagy igazságtalanságot: a sebek soha vagy csak nagyon lassan gyógyulnak be. A válás fájdalmas érzést vonz magával. A kérdés nyitva áll: „Ki a hibás?” Ennek a megállapítására elkerülhetetlen a másik kérdés, vajon az egyik vagy a másik szülő a hibás, és az is: „Melyik az egyik és melyik a másik?” A gyerek lelkében ez a helyzet nem múlik el nyomtalanul. Hatással lesz biztosan a tanulmányaira, baráti kapcsolatára és egész életére is.

A gyerekeknek legyen meg a lehetőségük, hogy lelkivilágukat megismerjék, kipanaszkodhassák magukat, és hogy valaki meghallgassa őket. A legszomorúbb helyzet az, amikor a gyerekek úgy érzik, hogy semmibe sem veszik őket. Nem szabad megengedni, hogy az elvált szülők egyikének is „zsákmányul essenek” vagy úgy érezzék, hogy jelenlétük fölösleges és egy olyan postai küldeménynek számítanak, amelyre az van írva: „Minta érték nélkül.”

A gyerekek számára nagyon fontos, hogy biztosak legyenek a szeretetben. A fiúgyerekek jobban érzik a válás tényét, mint ami látszik rajtuk. Könnyen vész helyzetbe kerülnek az anyjikkal, mert őt hibáztatják azért, hogy hiányzik az életükből a biztos apai példa.

Az is nagyon fontos, hogy minden napnak meglegyen egy biztos „normális” menete: a napi megszokott életforma zavartalan megélése legyen mindig erősítő támpont. Főleg a kisgyermek szülei fizikai távolléte miatt. Nagyon leleményesek abban, hogy kimutassák, mennyire hiányzik a másik szülő. A serdülőknél ez a gond azzal is növekszik, hogy ők már egy anyagi krízist is érezhetnek, mert a válás után a család egész anyagi helyzete megváltozik.

Az elvált szülőknek érett, megfontolt viselkedésükkel ki kell iktatniuk a személyes ellentéteket, és ténylegesen törődni gyermekeikkel, személyesen és nem „megbízottak” által intézkedni minden fontos dologban.

A legfájdalmasabb a gyermek számára, amikor választani kell az apja és az anyja között. „Gyűlöltek egymást és én ennek a gyűlöletnek vagyok a gyümölcse” — mondja egy gyermek. Ügyelni kell arra, hogy a szülők, akik gyűlöltek egymást, ne rombolják le a másik tekintélyét, valamint a család értékelését. A gyermek szívesen gondol arra, hogy a szülei azért keltek egybe, mert volt valami, ami szép volt az életükben, különösen az a tény, hogy őt közös akaratból hozták a világra. Szerették egymást és vonzódtak egymáshoz. A gyerek nem hallja szívesen, hogy szülei méltatlanul viselkedtek egymással. Ez azért van így, mert mindennek ellenére azonosul velük és egyénileg még nem jutott el az önállóságig, hogy a családtól teljesen megkülönböztesse magát, más mint a családja.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Barkás-pálmás ünnepen

Az egyházi év titkokkal teli ünnepe: hódolat és ünnepi fogadás, és néhány nap múlva a „keresztre vele” üvöltő ítélete. Chesterton, a század angol keresztény írója gondolkodik e napról, különös versmetamorfózisában; a csacsi („szamár vemhéje”, mint jelzi az Írás) viszi hátán a 33 éves fehér ruhás fiatalembert, akit „Krisztusnak mondanak.” S a csacsi emlékszik akkori méltósága gazdagságára: „Rongy páriának tart a nép, / az ő s rosszakarat, / éhség, gúny bot ver: hallgatok / és őrzöm titkomat. / Bolondok! Volt óráim nekem is, / nagy óra, égieké: / hozsanna zúgta be füleimet / s pálma hullt lábam elé.”

Az emlékezet kútjából a korábbi, tágasabb liturgiák pompája is előlép, a sok mozgás, pálmás ének, a latin nyelvű processziós dallamradás, gregorián melizmák a IX. század Teodulfjának, a szent himnuszköltőnek sorai: „Gloria, laus et honor tibi sit... Hódolat és áldás néked, Krisztus, mi Királyunk. / Néked a gyermeki nép zengte ma zsenge dalát.”

Ez a ma évente visszatér. A Jeruzsálem főkapuján bevonuló Emberfia - már tudván, rövidesen eljön az óra, amikor elárulja őt Júdás - most az öröm ragyogásában fogadhatja kicsinyek és nagyok üdvözlését, Hozsanna! kiáltását. De miféle öröm lehetett ez? A halálba induló, a megaláztatás előtt álló, aki nem királyként fogadta az éneket, éljenzést, amelynek mélypontja a kereszt; a szeretet, melyet az emberiség iránt érzett. S már semmi sem menthette meg nagypénteki órájától...

Hajdan a pap bevonult virágvasárnap a templomba: ajtaját bezárták, s neki a kereszttel háromszor kopogtatnia kellett, hogy megnyíljen. „Áldott, aki jön az Úr nevében” – hangzik ma is minden misében a Máté evangéliumából vett idézet – virágvasárnapról. A legelsőről. Pálmalomb hull a kövezetre, északi országokban barkaágot víz a körmenetes nép.

A körmenet jeruzsálemi eredetű, ahol a legutóbbi időkig „minden esztendőben megismétlődött” az ottani püspök személyében Jézus jelképes bevonulása a szent városba. A nép a falakon kívül gyülekezett, itt történt a pálmaszentelés. A kapukat bezárták, csak később nyitották meg. A püspök számárháton vonult be, a kanonokok és a hívek ruhájukat terítették eléje. Az archaizmusok közül megemlítendő, hogy egész falvakat bejáró körmenetek alkalmával e szentírási szavaknál: „megverem a pásztort, szétszéled a nyáj”, a papot barkaággal megvergették. Bártfán a XV. században a virágvasárnap körmeneten számárháton ülő Krisztus-szobrot vittek. Erdélyi kisgyerekek virágzsombaton – már húsvéti ünnepi ruhában a bíró házáig vonultak és énekeltek: „Hej koszorú, koszorú, / Szép színű és jószagú, / Vannak benne virágok, / Kis rövidke zöld ágak, / Cifra kicsiny levelek, / Vannak benn üres helyek. / Liliom a tisztaság, / Szelídség a gyöngyvirág, / Rózsa szeretet jele, / Zöld a remény levele, / Cifra kicsiny levelek, / Vannak benn üres helyek.” A bíró virágos barkákat osztott szét nekik, s innen már a templomba mentek. Másnap e barkákat szentelte meg a pap.

Történelmi múltunk „fejedelmi” virágvasárnapjáról Mikes Kelemen, Rákóczi hűségese társa ír. A Fejedelem nagypénteken halt meg: „virágvasárnap gyöngeség miatt nem mehetett templomba, hanem a közelvaló házból hallgatta a misét. A mise után amely pap odavitte neki a szentelt ágat, térden állva vette el kezéből mondván, hogy talán több ágat nem fog venni.”

Századunk budaörsi szokása, hogy húsvéthétfőn a barkát kiviszik a temetőbe – szeretteik sírjára, s a mezőre, a vetések közé. Szentelménynek számít, közvetítő virágnak, Isten és ember titokzatos találkozásában, s annak a jele is, hogy az ember méltósága mindig a szenvedés vállalása.

† Tóth Sándor

hírek információk

Ma, nagyböjt 5. vasárnapján minden magyarországi katolikus templomban a Szentföldön élő keresztények megsegítésére történik a perselyadományok gyűjtése.

A mai nappal kezdődik a Nagyhét. A Székesegyházban a 10.00 órákor barkaszenteléssel kezdődő ünnepi szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja. A 18.00 órai szentmisén a virágvasárnapi passiót a Dóm énekkara énekli.

A szeged-tarjánvárosi Szent Gellért templomban Virágvasárnap, a 10.00 órákor kezdődő szentmisében Fodor Gábor rock passióját adják elő az egyházközség fiataljai. Mindenkit szeretettel várnak a szervezők.

A Húsvéti Szent Három Nap szertartásrendje a Székesegyházban:

április 6., Nagycsütörtök

18.00 az utolsó vacsora emlékmiséje

20.00 óráig virrasztás a Dömötör-kápolnában

április 7., Nagypéntek

8.00 Gyónási lehetőség a Dómban (19.00 óráig)

16.00 Keresztút

17.00 Nagypénteki szertartás, passió

19.30 óráig virrasztás a „Szent sír”-nál

április 8., Nagyszombat

20.00 Húsvéti vigíliai szertartás Kiss-Rigó László püspök vezetésével (Húsvéti Gyertya meggyújtása, igeliturgia, a keresztségi fogadalmak megújítása, az eukarisztia liturgiája, körmenet a Dóm téren)

április 9., Húsvétvasárnap

Szentmisék: 8.30, 10.00 (ünnepi püspöki szentmise), 11.30 és 18.00 órákor

április 10., Húsvéthétfő

Szentmisék: 10.00 és 18.00 órákor

Húsvéti szentgyónási lehetőséget biztosít április 7-én, csütörtökön egész nap (8.00-20.00 óráig) a Belvárosi Plébánia mindazoknak, akik a bűnbánat szentségének segítségével is szeretnék lelkileg megújulva ünnepelni legnagyobb ünnepünket.

Hagyományos elsöpénteki nagykilencedet tart a Belvárosi Plébánia közössége április 7-én, pénteken a Dómban. Délután 4.00 órától 5.00 óráig szentségimádás lesz, melyet a rózsafüzér közös imádkozása követ az Árpádházi Szent Margit imacsoport közreműködésével. A 18.00 órákor kezdődő szentmise után a Jézus Szíve litániát végzik a közösség tagjai.

Szeretettel hívják és várják a közösség énekelni vágyó tagjait a felsővárosi Szent Miklós templom énekkarába. Jelentkezni a szentmisék után, a sekrestyében lehet.

Felvételt hirdet a Mathias Corvinus Collegium szegedi képzési központja. A Kárpát-medence legjelentősebb tehetséggondozó intézményének jogi, közgazdasági, pszichológiai, média, nemzetközi kapcsolatok, valamint társadalom- és történelemtudományi iskolájába április 16-ig várják az első éves egyetemi hallgatók jelentkezését. A felvétellel kapcsolatos további tájékoztatás a szeged@mcc.hu elektronikus levélcímen, a 30/915 45 81-es telefonszámon, vagy az április 6-án, 17.00 órákor kezdődő nyílt napon (Tisza L. krt. 85-87.) kérhető. A felvételt nyert elsőéves hallgatók egy szakmailag kiváló, motiváló és összetartó közösséghez csatlakozhatnak.

A Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitászmunkatársai kérik, hogy akik tehetik, segítsék munkájukat az évszaknak megfelelő ruházati adományokkal. A jó állapotú, tiszta, használható ruhadarabokból álló felajánlásokat az Alföldi utca 46. szám alatt található raktárba kérik eljuttatni csütörtökönként 14.00 és 16.00 óra között.

Hat szegedi katolikus szakkollégium hallgatói mutatták be tudományos eredményeiket március 17-én a Gál Ferenc Egyetemen. A szakkollégiumok éves konferenciáján a Gál Ferenc Egyetem, a Karolina Katolikus Egyetem, a Kaszap István Jezsuita, a Sík Sándor Piarista Egyetemi, a Szegedi Keresztény Roma és a Szent Imre Szakkollégium, valamint a Romzsza Tódor Görögkatolikus Diákokthozon szakkollégistái három szekcióban ismertették kutatási eredményeiket, melyekkel az Országos Tudományos Diákköri Konferenciákon indulnak.

Nagysikerű előadást tartott március 21-én a Szegedi Dóm Látogatóközpontban Mező Misi. A Magna Cum Laude zenekar éneke Meseélő – Igaz történetek dalokkal című zenés irodalmi esttel várta a szegedi közönséget.

Cararrai márványból készült ambóval és előkészítő-asztallal gazdagodott a felsővárosi Szent Miklós templom liturgikus tere. Az új elemeket – melyekre az egyházközség 2,5 millió forintot fordított – Kovács Péter békési helynök tervezte. Az ambót, az asztalt, valamint az új húsvéti gyertyatartót március 25-én, szentmise keretében vették használatba ünnepélyesen.

Nagyböjt 5. vasárnapján a békéscsabai társszékesegyházban a 10:00 órákor kezdődő szentmise keretében Kiss-Rigó László püspök az egyházmegye szolgálatába diakónussá szentelte Gáll Szabolcsot, a Szent Gellért Szeminárium és a Gál Ferenc Egyetem Teológia Karának 5. éves hallgatóját.

Április 1-jén, a 18:00 órai szentmise keretében mutatkoztak be az Árpád-házi Szent Erzsébet templomban az újszegedi plébánia közösségének azon tagjai, akik felnőttként kívánnak a keresztény beavatás szentségében részesülni. A katekumencsoport tagjai rendszeres találkozóik alkalmával készültek fel a keresztségre, a bérmálás megerősítő szentségére, illetve az első szentáldozásra.

Az elmúlt évekhez hasonlóan az állampolgárok az idén is rendelkezhetnek személyi jövedelemadójuk kétszer 1%-áról legkésőbb május 20-ig. Az egyik 1%-os felajánlást a Karitászt Támogató Alapítvány javára is utalhatják. A szervezet a pénzügyi adományokat az egyházmegyei központok között osztja szét, forrást biztosítva a helyi segélyprogramok megvalósításához. A felajánlásokat köszönettel fogadják a Karitászt Támogató Alapítvány adószámán: 19666275-1-43.

Elindult Ferenc pápa április 28-tól 30-ig tartó magyarországi apostoli útjának hivatalos honlapja. A ferenc2023.hu oldalon elérhetőek a pápalátogatáshoz kapcsolódó információk: a helyszínek leírásai, a részletes program, illetve azok a kiemelt események, melyeket minden érdeklődő regisztráció nélkül tekinthet meg.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.